

ELS REIS MAGS VAN VISITAR LA CANALLA DE LA COLLA

Gràcies a les gestions de la junta, i a la desinteressada col·laboració de la Carme Molina (mare de l'Abel), la nit del 5 al 6 de gener, els coneguts reis d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltassar (reis importants i de pes) van anar a visitar els xics més petits portant-los alguns obsequis.

La major part de la canalla estava desperta i va poder saludar tranquil·lament a ses majestats, mentre que d'altres van ser despertats pels tres monarques.

Els reis ens han comentat que no van despertar a alguns nens perquè tenien pressa i ja era massa tard. També ens han dit que els sap greu i que l'any vinent procuraran anar més d'hora.

Un altre comentari dels reis ha estat que en general la canalla es va portar força bé durant l'any passat i que els han promès que aquesta temporada es portaran encara i que pujaran a tots els castells que els digui el cap de colla.

Els reis anaven acompanyats per un esplèndid seguici de patges que, segons ens han dit alguns nens, s'assemblaven molt a alguns membres de la colla (suposem que devia ser una coincidència).

Aquests patges donen les gràcies a la canalla i als respectius pares per la gran quantitat de torrons, polvorons i xampany que els van oferir (menjars que els van anar molt bé per a treballar fins a altes hores de la matinada).

Bé, esperem que els reis ens hagin portat uns castells ben fermes i alts per a aquesta temporada i que l'any vinent la junta els torni a convidar a visitar a la canalla.

Ramon Rovira

LA CROSSA

Crossa,, i no pas "crosa" és segons en Pompeu Fabra un bastó amb un travesser al cap d'amunt sobre el qual hom es repenja posant-lo sota l'aixella. No se sap si fa 200 anys en els castells també es feia així, però en l'actualitat es fan servir croses de carn i ossos, les quals resulten força més confortables per al baix, sobretot si hi ha bona carn.

Em Pompeu diu que la crossa és femenina, i és que encara que se'n facin servir de masculines, sembla ser que no tenen la mateixa eficiència a l'hora de donar pit. En aquest sentit és fonamental que el perfil lateral del baix encaixi correctament amb la morfologia de la crossa femenina, especialment en el cas que el baix també sigui femení. Seguint en el supòsit que la crossa sigui femenina sembla raonable que el lateral (normalment masculí) tingui més fe a l'hora de trabar-la, encaixant-li la seva cuixa a l'entrecreix. Per altra banda, aquest fet pot provocar, sequeles d'allò més doloroses a la crossa masculina. Pertant sembla que les croses femenines poden ser més funcionals i menys problemàtiques que les masculines. (De la conveniència que les croses tinguin el cap petit no en parlaré).

Molt es parla que les croses, juntament amb el contrafort, han de lligar al baix, però aquest joc a quatre bandes queda força limitat en el temps i l'espai. Pel que fa al temps algunes colles estan retardant la pujada del pom de dalt. El tema de l'espai, en canvi, és més complexe, ja que la mobilitat d'aquestes quatre persones és força limitada quan la resta de la pinya és eficient. A més fa falta que el baix es deixi i hi ha el dubte de si s'ha de lligar de 2 en 2 o tots 4 junts. En general, doncs, no s'assoleix l'objectiu.

L'impacte ambiental de les croses no és menyspreable. Com que el seu treball les fatiga augmenten la freqüència i el volum respiratori, i per tant alliberen més CO₂. Al privar la ventilació del baix contribueixen a alliberar més sals líquides (comunament anomenades suor) especialment per l'aixella. La mateixa falta de ventilació durant l'acte de servei les convertirà en possibles grans consumidores d'aigua, un bé escàs. Els aconsello que la reutilitzin.

Comentari d'ambientòleg

FER COLLA

L'evolució de les activitats extracastelleres tendeix a tenir una dinàmica cada cop més positiva. El nostre afany és fer castells i és important el que hi hagi moments d'esbarjo i que la relació entre els components de la colla sigui bo. També es fa "COLLA" en moments en què es poden preparar coses no directament relacionades amb els castells i la gent participa i col·labora. Són moments per convidar a aquell amic que ha vingut algun cop als assaigs o de portar la família i deixar anar allò de "a veure si us veiem més per l'assaig". Sense anar més lluny aquest últim cap de setmana passat vàrem canviar l'emoció de fer l'aleta pel perill de quedar-se sense calçot.

Considero doncs el moment per, a més a més de felicitar a baixos i croses, segons i tercers, primeres i pom de dalt i a la pinya del castell, donar les gràcies a tots aquells que hi col·laboren en aquestes activitats i que generalment queden bastant en l'anonimat. No podem oblidar, per exemple, el desplegament de les mares, tant per fer-hi truites a la diada (els de Vilafranca encara en parlen), o per confeccionar "pitets" per la calçotada (gardeu-los per l'any que ve), gràcies als quals, no ens vàrem tacar amb la magnífica salsa pels calçots elaborada pel Jordi Martorell amb col·laboració especial del seu pare que també, per una altra banda, ens va ensenyar com donar la volta als calçots sense cremar-nos (pregunteu-li com es fa). I dintre dels aspectes del bon menjar no podem pas oblidar les dots d'una gran cuinera que s'ha passat unes quantes hores a la cuina perquè després no triguéssim gaire a desfer el seu treball, la Carme. Tampoc podem oblidar als que organitzen activitats o les noies de "la Botiga de Xics", que en treuen un bon pessic cada cop que s'hi posen a la Porxada. Gairebé hauria de posar tota la llista dels Xics per mencionar tota la gent que en un moment o altre ha treballat en aquestes activitats. Poc o molt, la gent s'hi posa (sempre hi ha algun escaquejat, per això), i col·labora de forma voluntària, ja sigui per recollir plats o per parar taules.

A la llista d'actuacions i castells, doncs, podem afegir l'organització de dues diades, vèries sortides a actuacions castelleres importants d'altres colles, una calçotada, la visita dels reis castellers, la creació d'alguna penya (en aquest moment en fase de destilació), a més a més de tot un regular seguit d'esmorzars i "vermuts", que, per a molts constitueixen ja el "pre i post" d'una actuació. Des d'aquí animo a que la gent de la colla s'engresqui i no li faci mandra preparar activitats. Que encara que no es portin a plaça es mereixen tot el nostre aplaudiment.

Cansaladeria

LLUIS PUIG

Mercat de Sant Carles, parada 20-21 · Tel. 870 34 95 · 08400 GRANOLLERS

